

דף א – עמוד א

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגומר, והמשכילים אלין רבי שמעון וחבריא, יזהירו כד אתכנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתיבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתכסיא ובארח שכל:

ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל כנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא:

כזהר הרקיע דאיהו כליל כל גוון, זהר טמיר וגניז, זהר בהיר בשחקים, זהר זריק נצוצין ומבהיק כברק לעיינין, זהר זהיר חוור כסיהרא, זהר זהיר סומקא כמאדים, זהר מבהיק כליל ירוקא כחמה, זהר ירוק ככוכב, זהר כליל חוור וסומק, זהר זהיר לכל עיבר כמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטרא, הכי מהאי זהר זהירין כמה נשמתין דאינון זהירין כלהו ברקיע:

נוסחא אחרינא תאנא והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, דאיהו זהר טמיר וגניז דא כת"ד, זהר בהיר בשחקים דא חכמ"ה, זהר זריק נצוצין ומבהיק כברק לעיינין דא בי"ה, זהר חוור כסיהרא דא גדול"ה, זהר זהיר סומקא כמאדים דא גבור"ה, זהר מבהיק כליל ירוקא כחמה דא תפאר"ת, זהר ירוק ככוכב דא נצ"ח, זהר כליל אוכם וסומק דא הו"ד, זהר זהיר לכל עיבר כמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטר דא יס"ד:

ואלין אינון נשמתין מאלין משכילים דאית בהון שכל לאשתמודעא ברזין דמאריהון, כלהו רשימין ומצוירין במלכותא דרקיעא ככוכביא דנהרין ברקיע, והיינו יזהירו כזהר הרקיע, מאי הרקיע דנהרין ביה (נ"א בך) (אוף אלין) נשמתין דמשכילים ככוכביא ברקיע הכי נהרין בכורסייא:

וכלהו פרחין מן רקיע, ודא צדיק חי עולמים דמניה פרחין נשמתין דצדיקיא ונהרין בסיהרא, ועלייהו כתיב (בראשית א') ויתן אתם אלקים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ואיהו רקיע דאיהו לעיל מחיוון הדא הוא דכתיב (יחזקאל א') וממעל לרקיע אשר על ראשם, והפוך רקיע ותשכח ליה עיק"ר, ויסודא דמרכבתא (עלאה) דעליה קיימין חיוון וכורסיא דמרכבתא (עלאה), ועליה אתמר וצדיק יסוד עולם, על צדיק דלעילא:

והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע - הם ר"ש וחבריו שהוא כולל את כל הגוונים נהר טמיר וגנוז כלומר הכתר שהוא נעלם ומכוסה ואין עין שולטת בו, זוהר בהיר בשחקים הרומז לחכמה כי נצח

והוד נקראים שחקים והם מכוסים בערלה, והתבאר אצלנו כי אין בכל המידות כוח המבטל את הקליפות כמו ה' חסדים דאבא, זוהר הברק לעיני הבינה.

כי ידוע שעניינים הם בסוד שבע עיני ה' שהם ז' ספירות, ובינה עלאה שהיא אמא עלאה לפעמים מתגלה עליהן, ולפעמים מתכסה מהם, ומסתלקת מהם לכן היא כברק לעיניים שנראה ומסתלק זוהר הכלול ירוק כחמה שרומז למידת הת"ת, שהוא מורכב משני גוונים לבן ואדום כלומר מצד החסד לבן, ומצד הגבורה הוא אדום.

זוהר חיבור כאור הירח היינו חסד סמוק כמאדים שרומז לגבורה, ירוק ככוכב נצח זוהר הכולל אור חיבור, והאדום רומז להוד. וכבר נודע כי מידת המלכות היא בהוד והוא לפעמים נקרא שחור, והשחור הזה אדום הוא, אלא שנשתנה הזוהר שלו לכל כוון, וזוהר זה רומז למידת היסוד שזורק ניצוצות בסוד זרע יורה כחץ, וכולם משפיעים למלכות והם בחינת נשמות מאותם המשכילים שרשומים ומצוירים במלכות הרקיע.

כי עיקר הנשמות הם בבינה והיא מקננת בכיסאה היינו עולם הבריאה שהוא עולם הנשמות. ויוצאים ע"י היסוד מהבינה למלכות, ועלייהו נאמר "ויתן אותם אלהים ברקיע השמיים" היינו בינה שנקראת אלקים, נתנה אותם הנשמות ברקיע שהוא יסוד, ואי"הי רקיע שהוא למעלה מהחיות. וידוע שקו האמצעי כולל שתי ידיים ושתי רגליים שהם בסוד חיות, והיסוד כולל את כולם לכן היסוד נקרא למעלה מן החיות, כי הוא כולם.

ויסודא של המרכבה שעליה קיימים החיות כי בעולם היצירה מט"ט כולל את כל החיות כי הוא בסוד היסוד ונקרא גם כן רקיע, והוא סוד הגוף שמתפשט לד' צדדים, שהם שתי זרועות ושתי רגליים, על צדיק דלעילא קיים עולם המכוסה ועל צדיק דלתתא קיים עולם המגולה, כלומר יסוד דלעילא הנקרא צדיק, קיים עולם האצילות הנקרא עולם המכוסה.

והנה יש מעלה אל היסוד יותר מכל הספרות שהוא יכול לעלות אל הדעת כל זמן שהוא רוצה, ואורו מסוף העולם עד סופו, ועל צדיק דלתתא הרי מט"ט קיים, כלומר עולם הפירוד שהוא עולם המגולה.